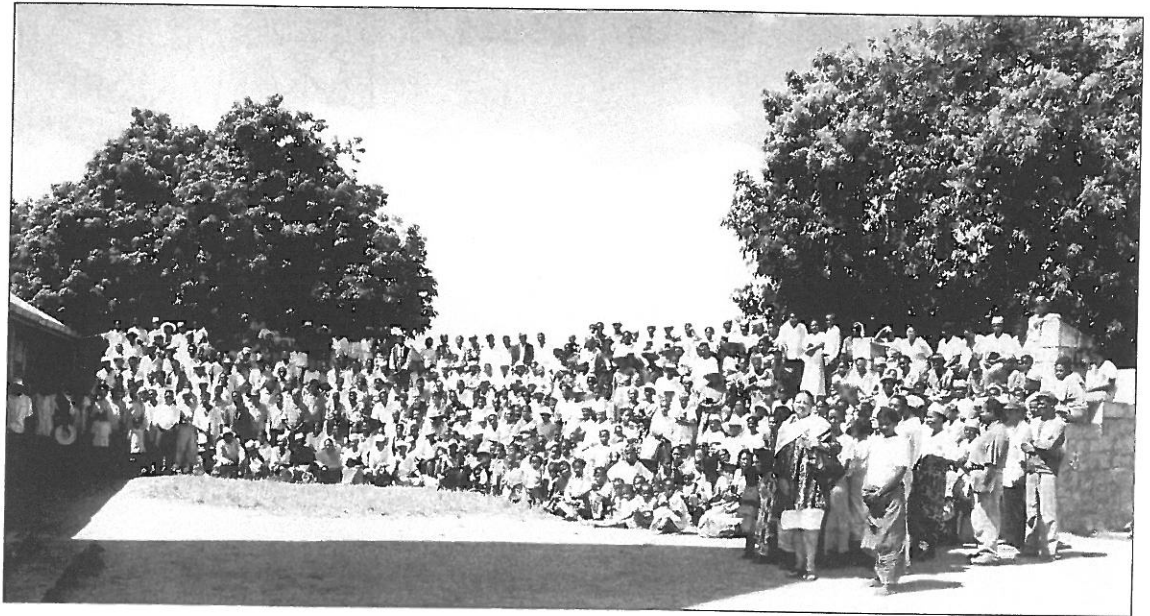

Der diakoni og

AV JAN GOSSNER
(TEKST OG BILDER)

Et sted der alle gjester møtes med fotvask, og med eget anlegg bygget til dette. Et sted der syke og friske bor sammen i et helbredende fellesskap. Et sted der helbredelse ved bønn og sykepleie er integrert. Et sted der diakoni og vekkelse går hånd i hånd. Jan Gossner har vært hos "Hyrdene" på Madagaskar og bodd i en Toby i tre dager.

Nærmere fire hundre var samlet til vekkelseskonferanse da pastor Jan Gossner besøkte Madagaskar nylig.

Etter ti timer på til dels meget dårlige veier ser vi Tobbyen på den andre siden av elven. Sammen med misjonsprest Arild Bakke i NMS og Andrianarijaoria Germain, lederen for evangeliserings-arbeidet i den gassisk-lutherske kirken (FLM), har vi kjørt fra høylandet på Antsirabe ned gjennom den enestående regnskogen og turiststedet Ranomafana og kommet til øst-kysten av Madagaskar.

Vi møtes med sang og fotvask.

Vi fraktes over i elvebåt og hører sang på den andre siden. Folk fra landsbyen vet vi kommer og bærer all bagasjen oppover bakkene. Selv har jeg mer enn nok med å bruke pusten til å komme opp bakken i den stekende heten. Landsbyen er bygget på tre høyder, med kirken, skolen og det lille sykehuset fordelt på de tre. Vi føres til gjestehuset og deretter til plassen utenfor.

Bønnehuset som er bygget for fotvask. To murer, en til å sitte på og en til å hvile bena på, er laget til dette formålet.

NeniLavas mange barn.

Jeg skal være med som gjestetaler på Manakara-Synodens vekkelseskonferanse!

Den gassisk lutherske kirke har vært velsignet med fem store vekkelses-

bevegelser. Den siste ved NeniLava-LangeMor-den uvanlig lange kvinnen som døde 1998. Hun er gravlagt bak den store kirken her i landsbyen Ankaramalaza. Ut fra denne vekkelsen har det sprunget en bevegelse av Hyrder, kvinner og menn som innvies til en tjeneste som både er diakonal og evangeliserende. De steller syke, de ber for syke og befrir dem som er plaget av onde åndsmakter.

Barmhjertighetens landsby.

Det finnes mange Tobbyer, landsbyer for syke og plagede i kirken, men tobyen her er den største. Det bor over tolv hundre mennesker på høydene over elven her, og det er et enestående og helbredende fellesskap jeg får bo i i tre dager.

Hyrdene, noen gifte og andre enslige, bor i små hytter der de ofte tar

vekkelse bor sammen

inn syke og trengende. Her møter mennesker Jesus gjennom kjærlighet, forkynnelse og forbønn. Her er det ingen splittelse mellom evangelisering og diakoni. Alt hører sammen, fra fotvask til fellesskap, fra omsorg til befrielse.

Konferanse på gassisk

I kirken samles det nå 3-400 hyrder, evangelister, katekister og prester til konferanse. Den firstemte gassiske kirkesangen lyder sterk og klar under blikktaket i den store kirken. Jeg under-viser med pastor Bakke som tolk, og svetten siler. De vil gjerne høre fra kirkeliv og fornyelse i andre land, og de stiller mange spørsmål. De har hørt at kristne i vesten ikke tror på Djevelen, og sender med en hilsen: "Ikke la dere lure! Vi vet at han finnes. Stå ham imot i Jesu navn!"

På bønnemøte kl.04-06.

To ganger om dagen har hyrdene møte i et hus som rommer et par hundre mennesker. Åtte-ti hyrder gjøre tjeneste på omgang i disse møtene, som består av bønn og arbeid! Man synger, underviser, driver ut onde ånder og ber for folk med hånds-påleggelse i Jesu navn. Det er underlig å være med på et slikt morgenmøte fra 04-06 om morgenen. Det er ikke hyl og skrik og hysteri som preger møtet, men ro, verdighet og åndskraft.

Hvem skal lære hvem her? Jeg lærer i hvert fall mye. Her henger tingene sammen. Her er tro, virksom i kjærlighet. Her er et helbredende fellesskap som fungerer. Folk blir friske, og folk har tid til å være

sammen, og så har de gjestfrihet, tjenersinn og fotvask.

Den gode atmosfære i landsbyen.

Landsbyen har en atmosfære av vennlighet, fred og glede. Når solen går ned høres glad sang fra barna på skole-høyden. På klinikken sitter kona til en av de to legene i landsbyen og underviser en del kvinner i hygiene. Tre eldre hyrder samtaler med en av legene om noen av pasientenes behov. Disse gamle hyrdene lar ingen pasienter være alene og uten omsorg. De besøker folk og har tid.

Utveksling med andre kirker?

De har planer om å lage et kurs-og retreatsenter for folk fra andre kirker og land. En dag drøfter vi disse planene med lederne og ser på en egnet høyde til et slikt anlegg. Jeg tenker at det må begynne i liten skala, for ikke å ødelegge det enestående miljøet som finnes her. En liten gruppe diakoniarbeidere fra Norge

kanskje?

Tusener til stevne hvert år.

2.august hvert år samles flere tusen mennesker til stevne i Ankaramalaza. Det er minnedagen for NeniLavas kalls-opplevelse. Da la hun med frykt og beven hendene på en liten pike og ba for henne. Hun ble frisk, og dette førte NeniLava inn i en enestående tjeneste som hun blant annet fikk norsk St. Olavs medalje for. På denne dagen innvies nye hyrder til tjeneste, og vekkelsens ild holdes levende – Tafika Masina Mahiratra – den vedvarende hellige strid for evangeliets utbredelse på Madagaskar.

I tobyen Ankaramalaza har de eget anlegg for fotvask. Her er det presidenten for Manakara-synoden, Botoely Jean, som blir betjent.